

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Iran's M.

آئینه ایران

فرستنده: مناف فلکی فر

۳۱ دسمبر ۲۰۱۶

آموزش نیروی سرکوب برای مقابله با خیزش های کارگری!

در پانزدهم آبان ماه [عقرب] امسال (۱۳۹۵) رسانه های رژیم سرکوبگر جمهوری اسلامی خبر دادند که در تاکستان - در استان قزوین- یک مانور نظامی تحت نام "رزمایش مدافعان حریم ولایت" برگزار شد. با توجه به کثرت مانور های نیروهای سرکوبگر جمهوری اسلامی در چهار گوشه کشور، بی شک چنین خبری در نگاه اول نظر کسی را به خود جلب نمی کند. اما آن چه به این خبر برجستگی می دهد این واقعیت است که این مانور به طور رسمی و علنی جهت آمادگی نیروهای رژیم در تاکستان - که دومین شهر مهم صنعتی استان قزوین محسوب می گردد - برای سرکوب اعتراضات کارگری سازمان داده شده بود. در عکس هایی که خبرگزاری های جمهوری اسلامی از این مانور منتشر نمودند ، کسانی که قرار بود در جریان این تمرین به وسیله "مدافعان حریم ولایت" سرکوب شوند کاغذ نوشته هایی در دست داشتند که رویشان نوشته شده بود: "کار برای زندگی، نه زندگی برای کار" یا "حقوق کارگری کجاست؟" و ... واقعیتی که نشان می دهد مسئولین جمهوری اسلامی با چه بشیرمی و وقاحتی ، کارگرانی را که برای طبیعی ترین مطالبات خود به اعتراض برخاسته اند، به مثابه دشمن کل جامعه اعلام نموده و نیروی انتظامی خود را برای مقابله و سرکوب آن ها تمرین می دهند.

در گذشته، زمانی که رژیم جمهوری اسلامی تازه بر قدرت تکیه زده بود، یکی از تم های تبلیغاتی آن مستضعف پناهی بود. در آن سال های اولیه، سردمداران این رژیم برای فریب کارگران و زحمتکشان که درست به خاطر تحقق خواست های انقلابی خود به پا خاسته و دست به انقلاب زده بودند، هر یک به طریقی می کوشیدند خود را مدافع کارگران و زحمتکشان جلوه دهند تا با خام کردن توده ها، فرصت سازماندهی نیروهای مرتجع خود و تحکیم پایه های رژیم وابسته به امپریالیسم خود را بیابند. در این دوره خود خمینی فریبکارانه برای تقدیس مقام کارگر اعلام کرد که "خدا هم کارگر است". اما امروز که آن روزهای موج سواری سپری شده، در شرایطی که چهره فریبکار و ضدخلقی جمهوری اسلامی بر همگان آشکار گشته و شدیداً مورد تنفر کارگران و زحمتکشان قرار دارد، سردمداران این رژیم خود را مجبور می بینند دشمنی همیشگی خود با کارگران را علنی کنند. یکی از جلوه های این واقعیت همانا مانور نظامی "مدافعان حریم ولایت" است که طی آن کارگران به عنوان نیروی خطرناکی که سلطه جابرانه رژیم وابسته به امپریالیسم جمهوری اسلامی را تهدید می کند، نشان داده شدند.

اما این واقعیت که جمهوری اسلامی مجبور شده است رسماً و علناً کارگران را به عنوان دشمنی که باید سرکوب شوند به عنوان هدف سرکوبگری "مدافعان حریم ولایت" اعلام کند، خود بیانگر آشکار شدن هر چه بیشتر شدت تضاد بین کارگران و رژیم مدافع سیستم سرمایه داری وابسته حاکم بر کشور می باشد، امری که امروز نمود آن به طور برجسته در حد رشد و گسترش مبارزات کارگری و وحشت سردمداران رژیم از این مبارزات قابل مشاهده است. امروز رشد روزافزون اعتصابات و تجمعات کارگری یکی از واقعیت هائی است که سیمای سیاسی جامعه ما را شکل می دهد. جدا از آمار رو به رشد تعداد اعتراضات روزانه کارگران به خصوص در ماه های اخیر، هشدارهای دائمی برخی از عناصر رژیم و از جمله نمایندگان جمهوری اسلامی در مجلس شورای اسلامی مبنی بر احتمال "شورش گرسنگان" و ضرورت جلوگیری از آن برای حکومت، همه گواه بر ترس و واهمه رژیم از کارگران مبارز ایران بوده و توضیح گر این امر است که چرا جمهوری اسلامی علناً کارگران را به عنوان دشمنان و اغتشاشگران علیه "حریم ولایت" اعلام کرده و مزدوران خود را به عنوان مدافعان این حریم چپاول و فساد و ارتشاء برای سرکوب آن ها تمرین می دهند. اگر بر این واقعیت تأکید کنیم که سرکوب مبارزات کارگران و خفه کردن اعتراضات آنان در محیط کار (واقعیتی که کمتر کارگری پیدا می شود که آن را در جریان زندگی خود تجربه نکرده باشد) یکی از اصلی ترین وظایف ماشین سرکوب "ولایت مطلقه فقیه" از همان روز اول روی کار آمدن جمهوری اسلامی را تشکیل داده است، آن گاه بهتر می توانیم درک کنیم که امروز نمایش رسمی و علنی این سرکوب جز به دلیل وحشت شدید سرمایه داران و مدافعان شان از طبقه کارگر انقلابی چیز دیگری ایران نیست.

یکی از واقعیات انکارناپذیر جامعه سرمایه داری ، تضاد دائمی و مبارزه توقف ناپذیر کارگران با سرمایه داران می باشد. مبارزه ای که گر چه "گاه نماند و گاه آشکار" است ، اما در همه جوامع سرمایه داری جاری بوده و بورژوازی ستمگر هم در همه جا ماشین سرکوب خود را علیه آن حاضر یراق کرده است. اما به رغم این واقعیت ، تاکنون در کمتر کشوری دیده شده است که یک رژیم حامی بورژوازی به گونه ای که جمهوری اسلامی در مانور های گوناگون خود نشان می دهد چنین بیشرمانه کارگران را علناً به عنوان دشمنانی که باید آماج سرکوب نیروهای انتظامی آن ها قرار بگیرند ، اعلام کند.

وقتی سرکوبگران جمهوری اسلامی در تمرینات خود علناً نه این یا آن کارگر ، بلکه همه کارگران را به عنوان دشمنی که باید سرکوب شوند به نمایش می گذارند، این واقعیت حاوی پیام مهمی برای کارگران ما می باشد. کارگران ما باید علی رغم همه تبلیغات گمراه کننده جاری در رژیم جمهوری اسلامی این درس را همواره مد نظر خود داشته باشند که نه تنها کارفرما و یا شرکت پیمانکار مشخصی که حق شان را پایمال آزمندی خود می نمایند ، دشمن آن هاست، بلکه همه سرمایه داران و به واقع کل طبقه سرمایه دار و دولت حامی آن دشمنان قسم خورده می باشند و هیچ جناحی از حکومت و هیچ دار و دسته ای که این یا آن جناح حکومت را پشتیبانی می کنند نیز از این امر مبرا نیست. نکته مهم دیگر این است که همان طور که سردمداران جمهوری اسلامی "مدافعان حریم ولایت" را آموزش می دهند تا با قلع و قمع کارگران، سلطه سرمایه داران و دولت حامی آن ها را پاس دارند، طبقه کارگر قهرمان ما هم باید نیروهای خود را در جریان تجمعات و مبارزاتش و در جریان اعتصابات شان که در واقع "مدرسه جنگ" آن هاست ، آبدیده کرده و آن ها را برای نبردهای اجتناب ناپذیر در پیش رو، آماده سازد.

باید از دشمن درس گرفت و بدون هرگونه شک و شبهه ای خود را برای مقابله آماده نمود. تجربه ۳۸ سال سرکوبگری جمهوری اسلامی و مبارزات بی وقفه طبقه کارگر نشان داده که بدون نابودی جمهوری اسلامی، این حامی سفاک نظام سرمایه داری وابسته ایران، کارگران هرگز به آزادی و رهائی دست نخواهند یافت. تنها با سرنگونی این رژیم ددمنش

و نابودی نظام سرمایه داری وابسته حاکم است که کارگران می توانند شرایط را برای ایجاد جامعه ای فارغ از ظلم و ستم مهیا سازند. اما این امر وابسته است به این واقعیت که کارگران خود را برای مقابله با اعمال قهر ضدانقلابی بورژوازی حاکم آماده ساخته و بدون تردید برای اعمال قهر انقلابی خود تدارک ببینند.

به نقل از : ماهنامه کارگری ، ارگان کارگری چریکهای فدائی خلق ایران
شماره ۳۵ ، پانزدهم آذر ماه [قوس] ۱۳۹۵